

Strukturafviklingsblues (Jens Hansen version 2.0)

E/A, 3.33

En blues om, at selv om noget umiddelbart ser ud til at være temmelig skidt, så kan det i sidste ende vise sig at være ganske godt. Nu, hvor div. "strukturudviklinger" er ved at tage livet af os alle og humøret fra de fleste, anes måske et paradigmeskift i horisonten.

Lykken kommer, når vi mindst venter den, og den varer kun kort – men alligevel er det de lykkelige øjeblikke, der gør livet værd at leve. Lykken er hverken gods eller guld; drejer det sig måske om hurtigst muligt at få afviklet velfærdsstaten, så vi kollektivt kan få mere tid til den lykke, som ikke har med overforbrug at gøre?

Strukturafviklingen griber om sig, men det kan ikke slå Jens Hansen ud. Han er – ikke som det ellers kendetegner landmænd – uforbederlig optimist.

Tekst: Poul E. Nielsen

Musik: Backing Trackers + Poul E. Nielsen på vokal.

Godaw!

Det' mæ der er Jens Hansen, a håj' engång en bondegoer

Der var halm i mi' træsko, å der var halm i mi' hoer

No er æ Spårkas' krakke' – å a er gon' fallit

Så no er æ da heldigvis forbig' mæ å fo' kredit!

Fautisk så sku' a nok ha skjøt mæ sjal ihjal

Men egentlig så tøs a no æ det er gon' så gal

For no hår a fåt tig te' å løs' å mål' å spel'

A speller bod' po violin å måler akvarel!

Å u' po æ marker, der er der awerhøns i flokke

Å der er bode hårer, pajtudser å storke

Dengång da a lot gylle ugge, da var der aldrig jen

No ka' a sej å mål dem å sø'en fuldstændig fald hen!

Å ve'e do hva', det goer jo alt sammen vældig, vældig godt

Tænk at det ka' gjør så godt sø'en å go' bankerot

Hvis Vorherre han var te', så vil' han båd' klap' å grin'

Å æ CO-tow-balance, den er fautisk bløwwen rigti' fin!

Solo

Jow, det er mæ der er Jens Hansen, a hån' engång en bondegoer
A hån halm i mi træsko, å a hån halm i mi hoer
A slåst mæ prioriteter å skyldt en masse væk
Å no sejjer a her å måler – hør! Var'æ en pajtus' der så "kvæk"?

Mi' landbrugsstøt' den hår a da godt nok mot' sej' farwall' te'
Å a hår li' wot u' å sæl' mi splinter-nøj HD-tv
No er a lisså fatte' som en gammel kjerke-rot'
Men, a er bløwwen godt te'pas, å er aldri' mi'er' en gnav'pot'!

Mi kuen hun er godt nok rejst, hun fandt en millionær
Det' da godt nok trals, men det' no slet æ gjow' mæ' tvær – hør, der var da vist en stær!
A er fautisk lisså glå som Dagen, den er lang
For a sejjer her å lytter te' æ fowl djer forårssang!

Ja, fautisk så goer æ jo alt sammen vældig, vældig godt
Hvem sku' ha' troj' det var så godt sø'en å go bankerot?
Hvis Vorherre han var te' så vil' han godt nok slå sæ po si' loer å grin'
For bode Kloden å så mæ, vi hår æ da så vældig, vældig fin!